

422

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 20 grudnia 1969 r.

w sprawie obsadzenia mandatu poselskiego w okręgu wyborczym nr 50 (Tomaszów Mazowiecki).

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 77 Ordynacji wyborczej do Sejmu — postanawia o uzyskaniu mandatu, posła na Sejm w okręgu wybor-

czym nr 50 (Tomaszów Mazowiecki) przez ob. Walentego Pecynę.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

423

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 grudnia 1969 r.

w sprawie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych w okresie przejściowym 1970 r.

Na podstawie § 68 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zadania inwestycyjne rozpoczęte i przyjęte przez banki do finansowania do dnia 31 grudnia 1969 r. jako inwestycje centralne (w tym również priorytetowe) lub inwestycje zjednoczeń będą finansowane w 1970 r. na zasadach, na jakich były finansowane w 1969 r.

2. Kredyty bankowe przyznane na inwestycje wymienione w ust. 1 będą w roku 1970 wykorzystywane na warunkach określonych w umowach kredytowych zawartych przy przyjmowaniu inwestycji do finansowania. Ustalone w umowach terminy spłaty kredytów lub rat kredytów przypadające na 1970 r. pozostają niezmienione.

3. Oprocentowanie kredytów udzielonych do dnia 31 grudnia 1969 r. na inwestycje, o których mowa w ust. 1, pozostaje w roku 1970 niezmienione, a kredyty, które w myśl umowy kredytowej miały być wolne od oprocentowania, pozostają do dnia 31 grudnia 1970 r. nie oprocentowane.

4. Oprocentowanie kredytów dodatkowych udzielonych w 1970 r. na pokrycie przekroczeń planowych kosztów inwestycji przyjętych do finansowania do dnia 31 grudnia 1969 r., jak też oprocentowanie kredytów na inwestycje nie rozliczone w terminie banki naliczać będą według zasad określonych w uchwale nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237), zwanej dalej „uchwałą”. Jednak do inwestycji rozpoczętych do dnia 31 grudnia 1969 r., a rozliczonych w 1970 r., banki za przekroczenie cyklu budowy lub przekroczenie kosztów stosować będą odsetki podwyższone, obliczane zgodnie z uchwałą nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318), z możliwością ich różnicowania na warunkach obowiązujących do dnia 31 grudnia 1969 r. Przepisy tejsze uchwały mają zastosowanie do określenia świadczeń na rzecz inwestora i innych jednostek, jeżeli zakończona w 1970 r. inwestycja, realizowana do końca 1969 r. jako inwestycja centralna, została wykonana niższym kosztem niż koszt planowy.

§ 2. 1. Przypadające do zapłaty kredyty dotyczące inwestycji zakończonych, realizowanych do dnia 31 grudnia 1969 r. jako inwestycje centralne, podlegają spłacie z funduszków inwestycyjnych zjednoczeń bezpośrednio po dokonaniu rozliczenia inwestycji.

2. W razie braku środków na rachunku funduszu inwestycyjnego zjednoczenia mogą zasilać rachunek tego funduszu środkami amortyzacji scentralizowanej w celu:

- 1) spłaty kredytów wymienionych w ust. 1,
- 2) pokrycia zaciągniętych w okresach poprzednich kredytów antycypacyjnych,
- 3) spłaty zapadających rat kredytów zaciągniętych w okresach poprzednich na inwestycje zjednoczeń,
- 4) bieżącego finansowania inwestycji branżowych nie objętych kredytowaniem (kontynuowane inwestycje realizowane do dnia 31 grudnia 1969 r. jako inwestycje zjednoczeń, inwestycje branżowe polegające na zakupach nie związanych z budownictwem),
- 5) pokrycia obciążających inwestycje branżowe udziałów w inwestycjach wspólnych.

3. Gdyby środki na rachunku funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, zasilonym środkami amortyzacji scentralizowanej, okazały się niewystarczające na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 2, banki mogą udzielić zjednoczeniu kredytu antycypacyjnego lub odroczyć do dnia 31 grudnia 1970 r. spłatę kredytów płatnych w 1970 r.; za okres odroczenia spłaty kredytów bank nie pobiera oprocentowania.

§ 3. 1. Inwestycje przedsiębiorstw terenowych (poza przedsiębiorstwami resortu rolnictwa) rozpoczęte do dnia 31 grudnia 1969 r. na podstawie decyzji prezydiów rad narodowych, a kontynuowane po tym terminie, finansowane będą w 1970 r. z kredytu bankowego zgodnie z treścią zawartych umów kredytowych. Do inwestycji tych ma zastosowanie § 1 ust. 4.

2. Inwestycje przedsiębiorstw resortu rolnictwa polegające na budownictwie, rozpoczęte do dnia 31 grudnia 1969 r. na podstawie decyzji prezydiów rad narodowych, a kontynuowane po tym terminie, jak również inwestycje tych przedsiębiorstw polegające na zakupach finansowane będą w 1970 r. na zasadach dotychczasowych ze środków budżetowych i pozabudżetowych przewidzianych w planach rzeczowo-finansowych.

3. Inwestycje branżowe rozpoczynane w 1970 r. przez przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 i 2, będą finansowane z kredytu bankowego udzielanego na warunkach określonych w uchwale. Dotyczy to również inwestycji branżowych polegających na zakupach nie związanych z budownictwem, z wyjątkiem zakupów realizowanych przez przedsiębiorstwa resortu rolnictwa.

4. Spłata kredytów bankowych udzielonych na zakończone w 1970 r. inwestycje, o których mowa w ust. 1 i 3, następuje bezpośrednio po zakończeniu inwestycji z terenowych funduszy inwestycyjnych. Przepis § 2 ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 4. 1. W celu spłaty kredytów, o których mowa w § 3 ust. 4, prezydya wojewódzkich rad narodowych utworzą terenowe fundusze inwestycyjne; w 1970 r. celowe jest tworzenie terenowych funduszy inwestycyjnych wyłącznie na szczeblu wojewódzkim.

2. Terenowe fundusze inwestycyjne tworzy się:

- 1) ze środków rachunków amortyzacji scentralizowanej pozostałych po dokonaniu spłaty kredytów bankowych udzielonych na inwestycje, podejmowane przez przedsiębiorstwa na podstawie decyzji prezydów rad narodowych, zakończone i rozliczone do końca 1969 r.,
- 2) z nadwyżek amortyzacji przedsiębiorstw terenowych za 1970 r. pozostających po pokryciu potrzeb przedsiębiorstw w zakresie inwestycji własnych i kapitalnych remontów — według norm określonych przez prezydya rad narodowych,
- 3) ze środków budżetowych.

3. Z terenowych funduszy inwestycyjnych, poza spłatą kredytów dotyczących zakończonych i rozliczonych inwestycji branżowych, mogą być w roku 1970 udzielane dotacje:

- 1) na zasilanie funduszy inwestycyjno-remontowych przedsiębiorstw, w razie niedoboru środków na sfinansowanie planowych potrzeb przedsiębiorstw w zakresie inwestycji własnych i kapitalnych remontów,
- 2) na sfinansowanie inwestycji, o których mowa w § 3 ust. 2.

§ 5. 1. Obowiązujące w 1969 r. zasady tworzenia funduszy na inwestycje własne przedsiębiorstw i kapitalne remonty, jak również zasady finansowania inwestycji przedsiębiorstw i kapitalnych remontów pozostają na rok 1970 niezmiennione. Inwestycje przedsiębiorstw oraz inwestycje drobne i inwestycje szybko rentujące przyjęte do finansowania przez banki do dnia 31 grudnia 1969 r. będą w roku 1970 traktowane jako inwestycje przedsiębiorstw.

2. Inwestycje socjalno-kulturalne realizowane jako inwestycje przedsiębiorstw, przyjęte przez banki do finansowania do końca 1969 r., będą finansowane w 1970 r. z pozostałości środków przelanych na finansowanie tych inwestycji, a nie wydatkowanych do końca 1969 r., oraz ze środków przewidzianych w § 31 uchwały. Jeżeli środki, jakimi dysponuje inwestor, nie wystarczą na zakończenie inwestycji kontynuowanej, co mogłoby powodować straty gospodarcze, bank na uzasadniony wniosek inwestora może udzielić inwestorowi kredytu pod przyszłe wpływy środków dopuszczonych na finansowanie inwestycji socjalno-kulturalnych. Kredyt nie może przekroczyć kwoty, jaka w planie rzeczowo-finansowym przewidziana była do pokrycia ze środków budżetowych.

§ 6. 1. Wniesienie udziału na rzecz inwestycji wspólnych następuje w drodze przelewu środków na rachunek finansowania inwestycji wspólnej z właściwych funduszy przeznaczonych na finansowanie inwestycji. Jednostka budżetowa objęta budżetem centralnym dokonuje wniesienia udziału na rzecz inwestycji wspólnej ze środków budżetowych.

2. Przelew środków, dokonany tytułem udziału w inwestycji wspólnej, pomniejsza dopuszczalne nakłady jednostki przekazującej udział oraz zwiększa dopuszczalne nakłady inwestora zastępczego.

3. Zadania inwestycyjne, w ramach których przewidziano wniesienie udziału, będą finansowane przez banki do wysokości kosztu określonego w dokumentacji inwestycji, pomniejszonego o przewidziany w tej dokumentacji udział w inwestycji wspólnej.

4. Na finansowanie inwestycji wspólnej banki przyznają inwestorowi zastępczemu kredyt do wysokości wartości kosztorysowej inwestycji wspólnej. Jeżeli w czasie przyjmowania do finansowania inwestycji wspólnej wielkość udziałów ustalonych w umowach zawartych z uczestnikami jest niższa niż określony w dokumentacji koszt inwestycji, banki mogą przyjąć do finansowania inwestycję wspólną i udzielić na nią kredytu pod gwarancją jednostki nadrzędnej nad inwestorem zastępczym.

5. Środki wniesione tytułem udziałów podlegają ewidencjonowaniu na bankowym rachunku inwestora zastępczego i są przeznaczone na spłatę kredytu bankowego udzielonego na finansowanie inwestycji wspólnej. Spłata kredytu następuje bezpośrednio po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji.

6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się również do inwestycji towarzyszących w rozumieniu uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1969 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji oraz realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych (Monitor Polski Nr 31, poz. 227), z tym że środki na inwestycje towarzyszące mogą być przelewane na rachunek inwestora realizującego inwestycję towarzyszącą lub na rachunek terenowego funduszu inwestycyjnego.

§ 7. 1. Budownictwo inwestycyjne jednostek naukowo-badawczych (instytuty, centralne laboratoria i inne jednostki równorzędne) finansowane będzie na zasadach określonych dla budownictwa jednostek budżetowych.

2. Inwestycje polegające na zakupach nie związanych z budownictwem oraz kapitalne remonty jednostek wymienionych w ust. 1 będą finansowane:

- 1) w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego — z funduszy inwestycyjno-remontowych tworzonych przez te jednostki,
- 2) w pozostałych jednostkach — na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

§ 8. Upoważnia się banki do udzielania prezydium rad narodowych kredytu antycypacyjnego na poczet akumulacji środków miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych, o ile bieżąca akumulacja tych funduszy nie zapewnia możliwości finansowania budownictwa mieszkaniowego rad narodowych, rozpoczętego do dnia 31 grudnia 1969 r. Upoważnia się również banki do odroczenia w razie potrzeby spłaty kredytów antycypacyjnych udzielonych do dnia 31 grudnia 1969 r. na poczet planowanych na rok 1970 dochodów miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych.

§ 9. 1. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji branżowych oraz inwestycji jednostek budżetowych finansuje się z kredytu bankowego rozliczanego po przyjęciu przez bank inwestycji, dla której opracowano dokumentację.

2. Przez koszty dokumentacji rozumie się również koszty poniesione na opracowanie założeń techniczno-ekonomicznych w rozumieniu uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 28, poz. 220) oraz prace związane z przygotowaniem założeń techniczno-ekonomicznych, jak: badania, ekspertyzy, prace geologiczne itp.

§ 10. Dysponenti funduszków inwestycyjnych przeznaczonych na finansowanie inwestycji branżowych są obowiązani nie później niż do dnia 28 lutego złożyć we właściwej placówce banku roczne plany akumulacji i zużycia środków funduszków inwestycyjnych, sporządzone według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 11. Przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym i terenowym są obowiązane złożyć we właściwym oddziale banku, w terminie ustalonym dla opracowania planów techniczno-ekonomicznych, roczne plany finansowania inwestycji i kapitalnych remontów, sporządzane według dotychczasowych zasad.

§ 12. Zasady rozliczeń na koniec 1970 r. środków, funduszków i kredytów bankowych związanych z finansowaniem inwestycji uregulują odrębne przepisy.

§ 13. 1. Traci moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski z 1965 r. Nr 65, poz. 369 i z 1968 r. Nr 33, poz. 221);
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi (Monitor Polski z 1965 r. Nr 66, poz. 374 i z 1968 r. Nr 33, poz. 221);
- 3) instrukcja Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1965 r. w sprawie finansowania nakładów związanych z realizacją programów organizacyjno-technicznej rekonstrukcji

gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 71, poz. 410);

- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 sierpnia 1967 r. w sprawie rozszerzenia zakresu inwestycji centralnych finansowanych z kredytu bankowego oraz objęcia kredytowaniem inwestycji przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi (Monitor Polski Nr 45, poz. 224);
- 5) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1967 r. w sprawie finansowania dokumentacji przyszłych inwestycji jednostek i zakładów budżetowych oraz niektórych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 72, poz. 355);
- 6) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1968 r. w sprawie dopuszczenia do realizacji drobnych inwestycji (Monitor Polski Nr 2, poz. 9);
- 7) okólnik Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1966 r. w sprawie zasad realizacji planu inwestycyjnego jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 167).

2. Traci moc § 8 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1965 r. w sprawie odprowadzania i rozliczania amortyzacji jednostek państwowych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 7). Ilekroć w tym zarządzeniu jest mowa o rachunku amortyzacji scentralizowanej przedsiębiorstw terenowych, należy rozumieć, że odnośne przepisy dotyczą rachunku terenowego funduszu inwestycyjnego.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Finansów: J. Trendota

Dysponent funduszu

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1969 r. (poz. 423).

PLAN AKUMULACJI I ZUŻYCIA ŚRODKÓW FUNDUSZU INWESTYCYJNEGO — TERENOWEGO FUNDUSZU INWESTYCYJNEGO *) NA 197.. R.

w tys. zł
bez znaku po przecinku.

Poz.	Treść	Kwota
I. Dochody:		
1	Pozostałość środków z roku poprzedniego	
2	Amortyzacja przedsiębiorstw (norma . . .%)	
3	Zysk przedsiębiorstw (norma . . .%)	
4	Środki otrzymane od innych jednostek	
5	Dotacje z funduszków celowych	
6	Przelewy z amortyzacji scentralizowanej	
7	Inne środki pozabudżetowe	
8	Środki budżetowe	
	Razem dochody	
II. Wydatki:		
1	Przelewy na finansowanie inwestycji	
2	Splata kredytów inwestycyjnych w tym: splata kredytów na inwestycje realizowane do końca 1969 r. jako inwestycje centralne, przypadających do spłaty w 1970 r.	
3	Udziały w inwestycjach wspólnych i towarzyszących	
4	Przelewy na rzecz innych jednostek	
5	Przelewy amortyzacji do budżetu	
6	. . . . .	
	Razem wydatki	
	Nadwyżka — niedobór*)	

*) Zbędne skreślić.

DANE UZUPEŁNIAJĄCE
Akumulacja i podział amortyzacji w roku objętym planem.

w tys. zł
bez znaku po przecinku.

Poz.	Treść	Ogółem		I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał
		kwota roczna	%				
1	Amortyzacja podporządkowanych przedsiębiorstw						
2	Amortyzacja pozostawiona do dyspozycji przedsiębiorstw						
3	Amortyzacja przeznaczona na fundusz inwestycyjny zjednoczenia (terenowy fundusz inwestycyjny)						
4	Amortyzacja przekazywana do budżetu — na rachunek amortyzacji scentralizowanej *)						

*) Odprowadzenie amortyzacji na rachunek amortyzacji scentralizowanej może dotyczyć wyłącznie roku 1970.

424

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 15 grudnia 1969 r.

w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uprządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i z 1963 r. Nr 28, poz. 168) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Cena sprzedażna państwowych nieruchomości rolnych.

§ 1. 1. Ustala się podstawową cenę sprzedażną jednego hektara państwowych gruntów rolnych w następującej wysokości:

1) grunty orne:

Okręgi	Strefy	Cena w tysiącach złotych za 1 ha w klasach:							
		I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
I	miejska	36	33	21	19	18	17	11	8,5
	podmiejska	33	30	19	17	16	15	10	7,5
	wiejska	31	27	15	14	13	12	7	5,—
	wiejska oddalona	28	25	13	12	11	10	6,5	4,5
II	miejska	34	31	20	18	17	16	10,5	8
	podmiejska	31	29	18	16,5	15	14	9,5	7
	wiejska	29	26	14	13	12	11	6,5	5
	wiejska oddalona	26	24	12,5	11,5	10,5	9,5	6	4,5
III	miejska	33	30	19	17	16	15	10	7,5
	podmiejska	30	28	17	16	14	13	9	6,5
	wiejska	28	25	13	12	11	10	6	4,5
	wiejska oddalona	25	23	12	11	10	9	5,5	4
IV	miejska	32	29	18	17,5	15,5	14,5	9,5	7
	podmiejska	29	27	16,5	15,5	13,5	12,5	8,5	6
	wiejska	27	24	12,5	11,5	10,5	9,5	5,5	4
	wiejska oddalona	24	22	11,5	10,5	9,5	9	5	4
V	miejska	31	28	17	16	15	14	8	7
	podmiejska	28	26	16	15	13	12	8	6
	wiejska	26	23	12	11	10	9	5,5	4
	wiejska oddalona	23	21	11	10	9	8,5	5	4